

Welkom: Na de juichend gezongen lofprijzing aan God, mag ik u allemaal welkom heten op deze zesde zondag van Pasen - dit jaar ook Moederdag - in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze laatste woorden, 'in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest', vergezeld van het kruisteken, geven aan hoe wij bij elkaar zijn. Wat wij hier zingen, hoe we luisteren, bidden en delen – wij doen dat in naam van, namens, vanwege, in opdracht van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Niet in naam der wet, niet op gezag van de paus, niet als loutere spreekbuis van de kerk. We zijn bij elkaar om ons weer te binnen te brengen waar we vandaan komen, de Vader, hoe we kunnen liefhebben, de Zoon, hoe we bezielt kunnen leven, de Heilige Geest.

Bidden wij daarom zingend tot de levende God, Vader van onze Heer Jezus Christus in de kracht van de Heilige Geest: Luister Heer, ontferm U over ons.

God, U bent er in de gestalte van Vader, Zoon en Geest. Ontferm U over ons en schenk vergeving voor onze fouten en tekortkomingen. Laat ons uw roepstem horen om gesterkt op weg gaan. Amen.

Gebed

Heer onze God, wij bidden U: verdrijf de duisternis en grond Uw Naam. Verlicht ons met uw woord. Open onze ogen om uw hemels

licht op te merken in alles wat wij doen op aarde. Dat vragen wij U door hem, licht van deze wereld, Jezus uw Zoon. Amen.

Handelingen 8:5-8,14-17

Johannes 14:15-21

Overweging

Misschien is u al opgevallen dat door alle teksten van deze liturgie heen sprake is van de innige verbondenheid tussen de namen waarin God zich openbaart: Vader, Zoon en Geest. In de viering van vandaag klinken die namen voortdurend: in de lofzang, in de tussenzang, in beide lezingen en straks in het tafelgebed. Deze namen voor God drukken iets uit van de manier waarop christelijk gelovigen in contact willen zijn met het mysterie van God. Om dat contact met het mysterie van de drie-ene God te beleven, zijn er de grote liturgische feesten. Met kerstmis vieren we de geboorte van de Zoon die de Christus is. Met Pasen vieren we het feest van de Vader die de Zoon opwekt uit de dood. Met Pinksteren vieren we de komst van de Heilige Geest. Het belang van deze verschillende namen en hun feesten komt ook tot uitdrukking in het feit dat de kerk vanouds op de eerste zondag na Pinksteren een liturgisch feest viert onder de naam 'Drievuldigheidszondag'. Bovendien worden wij als Stephanus parochie hier voortdurend aan herinnerd door onze buurtparochie met haar naam 'parochie van de Heilige Drie-eenheid'. Het christelijk geloof omgeeft ons met de werkelijkheid van de Ene in zijn drievoudige gestalte.

De evangelielezing van vandaag staat ook in het teken hiervan. Jezus zegt tegen zijn leerlingen: als ik fysiek niet meer bij jullie zal zijn, zal ik de Vader vragen en Hij zal u een andere helper geven

om voor altijd met jullie te zijn, de Geest van waarheid. Ik laat jullie niet achter als wezen. Ik ben pleitbezorger bij de Vader die jullie de Geest als helper zendt. Hoe mooi zou het zijn wanneer we God niet alleen zien als verheven boven ons, maar ook als actief in en onder ons. De Vader/Moeder is schepper, bron van ons bestaan, de Zoon is in Jezus de lichamelijke uitdrukking van Gods aanwezigheid onder ons, de Geest is begeleider onderweg die bezieling en richting geeft. In zijn Drievuldigheid is God betrokken op het driestromenland waarin het gelovig leven zich vertakt.

Sommige mensen zien en beleven dat, meestal zonder het te kunnen uitleggen. Een voorbeeld van iemand die dat wel kan, trof ik aan in het geloof van een man die werkt met achtergestelde, misdeelde mensen. Voor hem als mens, en in het bijzonder als christen, werkt de relatie tussen Vader, Zoon en Geest door in zijn dagelijkse beleving van geloof, liefde en hoop. In een interview zei hij: 'Goddeloos is het (zonder geloof ben je) wanneer de grenzen rondom jezelf gesloten zijn en niet door liefde en hoop opengaan naar het leven'. Zoals bij deze persoon, kan het mysterie van God zich manifesteren in een mensenleven: openstaan voor de schepping van de Vader die in en rondom ons is en zich te kennen geeft in de liefde van Christus en de bezieling door de Geest.

God is Vader van de schepping en van alles en allen die de aarde bevolken. De naam van God als Vader verwijst naar schepselen, kinderen die bij elkaar horen en zich niet opsluiten achter de grenzen van hun eigen, kleine bestaan. De naam van God als Zoon verwijst naar Jezus, mens geworden, met liefde als unieke en universele richtlijn. De naam van God als Geest verwijst naar de

Helper als gids onderweg, als raadgever bij het zoeken van de juiste richting. Zo is God bron van liefde en hoop.

Aanstands, na het orgelspel, worden wij uitgenodigd ons geloof uit te spreken in God als Vader, Zoon en Geest.

Voorbede

God maakt zich bekend als Schepper, vader/moeder, die waakt over de schepping,

Als Zoon, die mens geworden is, voorbeeld van liefde,

Als Geest die de wereld bezielt.

Leggen wij aan de drie-ene God voor wat ons bezighoudt.

Wij bidden voor moeders, dat zij in tijden van vreugde en in tijden van verdriet verbonden blijven met hun kinderen.

Voor mensen die in hun bestaan geen zekerheden kennen, dat zij kunnen vertrouwen op het meeleven van anderen.

Voor onze geloofsgemeenschap,

dat wij ons niet opsluiten, maar open blijven staan voor de tekenen van de tijd en voor de inspiratie van het evangelie.

God, die zich heeft geopenbaard in de gedaante van Vader/Moeder, Zoon en Geest,

Blijf in ons en laat ons blijven in U

opdat onze wereld niet ophoudt tekenen te vertonen van
aandacht, vrede en rechtvaardigheid.

Wij vragen dat in uw Naam. Amen.